

Pártélet

Néhány tudnivaló a DISZ tagkönyvcsereéről

Újjasági szövetségünkben már január 1-én volt tagcsere. Amikor szervezetünkben foglalkoztatottak lebonyolítása, hasznosítani az elmúlt tagcsere tapasztalatait és elkerülni a régebbi tagcsere hibáit.

Éppen az ősszeírás idején az ősszeírás elvégzését akadályozza, ha a tagok egy része nem adja be a tagkönyvét. Ezért minden DISZ-tagot kérünk, hogy a tagkönyvét időben megadja. Ha az ősszeírás idején még akkor is van tag, aki nem adja be a tagkönyvét, az ősszeírás után is meg kell adni a tagkönyvét. Végül néhány szót az ősszeírásról.

1956 január 1-től lépnek a szervezetbe, azok nem kapnak ideiglenes tagkönyvet, hanem — a többi tagkönyvcserevel együtt — az ünnepélyes tagkönyv-biosztó taggyűlésen kapják meg tagkönyvüket.

Több DISZ-tükárnak gondot okozott, hogy mi történjen azokkal a tagokkal, akik az ősszeírás és a tagkönyvbiosztás közötti időben elmozdítottak a szervezet területéről. Ezeket az elvártakat törölni kell az ősszeírólapon, és tagkönyvükben is érvényteleníteni kell az ősszeírás bejegyzését, hogy az új alapszervezetükben összeírassák őket, s ott kapassák meg tagkönyvüket. Ha esetleg tagkönyvük kitöltése már megtörtént, ezt nem szabad utánuk küldeni az új szervezetbe, hanem vissza kell adni a tagkönyv-kitöltő DISZ v. b.-nek.

Végül néhány szót az ősszeírólapon és a végrehajtó bizottságon lévő kártyák adatainak egyeztetéséről. A végrehajtó bizottság feladata: az ősszeírólapon feljegyzett valamennyi adatnak szerepelnie kell a nyilvántartó kártyákon is. Akik eddig nem voltak nyilvántartva, azokról új kártyát kell kitölteni.

Valószínűleg lesznek személyi kártyák olyan DISZ-tagokról is, akiknek neve nem szerepel az ősszeírólapon. Ilyen esetekben gondosan meg kell vizsgálni, hogy az illető elvártak valójában elvártak-e a szervezet területéről, vagy pedig gondatlanság miatt maradtak ki az ősszeírásból. Csak alapos ellenőrzés után szabad ilyen személyi kártyákat külön rakni az ősszeírás tagok kártyáitól.

Minden évben emelkedik a kifizetett hűségjutalom összege. 1955-ben a Bányásznapon 6 millió forintot osztottak ki. Ezenkívül a becsületesen dolgozó bányászok munkaruhát, lábbelit és alsóneműt is kapnak.

A felszabadulás előtt igen rossz volt a bányászok vízellátása. A népi demokrácia minden bányászt ingyen kullaccsal lát el. A tisztálkodáshoz pedig díjtalanul szappant biztosít.

Boldog új évet kívánunk a Várpalotai Szénbányászati Tröszt valamennyi dolgozójának, kívánjuk, hogy az új évben fokozott munkasikerekkel járuljon hozzá a Központi Vezetőség határozatának és a második ötéves terv első évének sikeres végrehajtásához.

Városi Párt-Végrehajtóbizottság

A népnevelők segítségére

Után 1955-ben kétszáz bányászot látva furdósnával, fáskamrával, és a gépjavításhoz szükséges próbálampával, tudom, ez hihetetlennek tűnik, de amennyire hihetetlen, annyira szomorú is. Az eddigiektől is nagyobb problémák azonban a motorégésnél kezdődnek. A napokban, egészen pontosan 21-én éjjelkor a Ferenc-bánya-gépházánál egyik motorja leégett. A gyors üzembiztosítás érdekében fölcsereleltek az üzemképesnek híft tartalék-motorral — melyet a műhelyben ferhelés nélkül próbáltak ki — de rövidebb időn belül az is fölmondta a szolgálatot. Mivel sem a raktárban, sem a műhelyben nem volt egy harmadik motor, amit igénybe tudunk volna venni, így kereken nyolc órát igénylő javítás — zárta be az éjszakai eseményeket.

Minden évben emelkedik a kifizetett hűségjutalom összege. 1955-ben a Bányásznapon 6 millió forintot osztottak ki. Ezenkívül a becsületesen dolgozó bányászok munkaruhát, lábbelit és alsóneműt is kapnak.

A felszabadulás előtt igen rossz volt a bányászok vízellátása. A népi demokrácia minden bányászt ingyen kullaccsal lát el. A tisztálkodáshoz pedig díjtalanul szappant biztosít.

Bányai motorégés története

Illanyyszerelője vagy az üzemrészhez tartozó általános tapasztalatok alapján a gépjavításhoz szükséges próbálampával, tudom, ez hihetetlennek tűnik, de amennyire hihetetlen, annyira szomorú is. Az eddigiektől is nagyobb problémák azonban a motorégésnél kezdődnek. A napokban, egészen pontosan 21-én éjjelkor a Ferenc-bánya-gépházánál egyik motorja leégett. A gyors üzembiztosítás érdekében fölcsereleltek az üzemképesnek híft tartalék-motorral — melyet a műhelyben ferhelés nélkül próbáltak ki — de rövidebb időn belül az is fölmondta a szolgálatot. Mivel sem a raktárban, sem a műhelyben nem volt egy harmadik motor, amit igénybe tudunk volna venni, így kereken nyolc órát igénylő javítás — zárta be az éjszakai eseményeket.

Ilyen problémák sajnos máshol is vannak, s hogy mégis különös munkahelynek nevezem a gépészetet, ez abból adódik, hogy olyan helyeken, ahol megígérnek bizonyos dolgokat, néha adnak is valamit, nálunk viszont nem ígérnek, de nem is adják meg a legkisebb segítségét sem.

Csiszár István.

Az 1957. évi tervemen szilveszterig dolgozni

hasznos fogásait. Tudta, hogy eredményeit csak úgy növelheti, ha a munkaidő minden percét kihasználja. Gyakran megállt a kaparó, s ilyenkor fát készített be, előkészült a következő munkafolyamatra. Azt is megtanulta, hogy a raboltfa felhasználásának nagy gyakorlati jelentősége van, mert az anyagtakarékosságon túl, meggyorsítja a munkát. Es most, amikor az év utolsó napjaiban visszatekint hosszú hónapok munkájára, állandó szép eredményeinek egyik elősegítőjét a munka jó megszervezésében, a napi két-három raboltfa felhasználásában látja.

Az első és legjelentősebb győzelem, melyet a munka frontján, a széncsatában vívott, a fiatal vágó újjá, még szebb célkitűzések elérésére készítette.

Nagyon boldog voltam, amikor befejeztem évi tervemet, de jövőre még igényesebb lesznek önmagammal szemben. Szeptembertől már 1957-es tervemen akarok dolgozni — mondja, majd erejében és akaratában vetett hitének teljességével teszi hozzá: — Ezért mindent elkövetek, és hiszem, hogy sikerülni fog.

A vállalat 28-ig májusi tervét 118,5 százalékra teljesítette. Elenyőzőkkel valamennyi üzemegységünkben találkozunk. A csónaki munkahelyen a II-es zsonny felállításán dolgozó Harpauer Máttyás, Déri Mihály, Huszár József brigádjai 147 százalékot értek el. Elkészült az II-es akna vezérlője is. A Buzai, Éllő, Tolner brigádok ígéretükhöz hűen 31-e helyett már 28-án végeztek a munkával.

Mit jelent ez százalékban? — Inkább azt, hogy mit jelent ez időben. Ezeknek a brigádoknak

A tanbányai F4-es gépről...

Az ígért szép szó, ha megtartják úgy jó. Mondja egy igen régi magyar közmondás. A „Várpalotai Bányász” legutóbbi számában megjelent levelek azonban azt bizonyítják, vagy legalább is arra engednek köve tkeztetni, hogy általában a műszaki vezetők csak az első részét ismerik ennek a közmondásnak. De nemcsak bányász társaim levelei, — melyekben a műszaki feltételek biztosítását hiányolják, — győznek meg arról, hanem saját munkámmal közvetlen kapcsolatban álló problémáim is. Az Ernő-mező tanbányájában lévő F4-es gépnek vagyok kezelője. Meg kell mondanom, hogyha a gép dolgozik, munkahelyemen rendkívül nagy a szénpor. A levegő megszorul, és semmiféle biztosítást nem tudok csinálni. Ha az ember friss levegőt akar színi félóránként, de legalább óránként néhány percre el kell hagyni a gépet. Ennek érdekében, hogy állandóan a gép mellett tartózkodhassak, azt kellően irányítanom, kértem a műszaki vezető elvtársakat, építsenek be egy ventilátort, ami megfelelő mértékben biztosítja a levegőcserét. Azt ígérték, hogyha előbb nem is, de 15-ig feltétlenül megoldják ezt a problémát.

Ez azonban csak egy töredéke az egésznek, menjünk hát tovább. A közelmúltban kégett a

villanymotor, s azért, mert nem volt tartalék, 48 órán keresztül állt a gép. Pedig hányszor ígérték már tartalék motort.

Azt hiszem, senki sem vonja kétségbe, hogy egy gép kezeléséhez megfelelő szerszámokra van szükség. Hiszen ennél mi sem természetesebb, s lám nálunk ez mégis másképpen van. Gépemhez mindössze öt kulcsot kaptam. Jelenleg is csak ennyi van. S hogy-e hiányos kulcsellátás mennyire gátolja a termelést, ezt a jelentéktelennek tűnő csavarlazulások megjavítására fordított egy óras kiesések száma is igen hűven bizonyítja. A tévedések elkerülése érdekében meg kell jegyezni, hogy az említett egy órából mindössze 5-10 percet igényel a csavar meghúzása, 50-55 percet pedig kulcs keresésére kell fordítani.

Levelemet egy jól ismert közmondással kezdem mellyel kapcsolatban befejezésül mindössze annyit szeretnék megjegyezni, és a műszaki vezető elvtársak figyelmébe ajánlani, hogy-e közmondásnak minden esetben a második része képviseli a lényegét, vagyis ahhoz, hogy a jövőben ilyen hiányosságok ne forduljanak elő nem elég az ígért, föltétlenül tettekre van szükség.

Varga Sándor

Halló... Aknamélyítők!

Halló... Aknamélyítők? ... Az üzemvezető főmérnök elvtársal szeretnék beszélni.

Molnár elvtárs? ... Tájékoztasson minket a vállalat terelőbiztosításáról, az év utolsó hónapjában elért kiemelkedő eredményekről.

Sajnálom, de az elvtársak kérelmét már nem tudom teljesíteni. Miért? Ugyanis, mi az 1956-os évben járunk, tekintve, hogy az 1955-ös év „szilveszterét” december 9-én megtartottuk. Ha kívánják, néhány adatot azért tudok adni.

Igen... Nagyon jó lesz, csak tessék mondani!

A vállalat 28-ig májusi tervét 118,5 százalékra teljesítette. Elenyőzőkkel valamennyi üzemegységünkben találkozunk. A csónaki munkahelyen a II-es zsonny felállításán dolgozó Harpauer Máttyás, Déri Mihály, Huszár József brigádjai 147 százalékot értek el. Elkészült az II-es akna vezérlője is. A Buzai, Éllő, Tolner brigádok ígéretükhöz hűen 31-e helyett már 28-án végeztek a munkával.

Mit jelent ez százalékban? — Inkább azt, hogy mit jelent ez időben. Ezeknek a brigádoknak

ugyanis öt nap kiesésük volt és így a munkát a terv szerinti 18 nap helyett 11 nap alatt befejezték. De ha már az élenjárókról beszélünk, nem szabad kifelejtetni az S. II. aknában mollíves biztosítással dolgozó brigádokat sem. Sillinger István, Csömöre Imre, Mórocz Károly brigádjai az új biztosítási móddal jobb és gyorsabb munkát végeznek, már 128 százalékot értek el.

Még egyetlen kérdés. Molnár elvtárs... Miben látja Ön, mint az üzem vezetője az egész évi szép eredmények, a többszörös éllémi cím elérésének eredendőjét?

A válasz egyszerű. Az üzem vezetője közös összefogással a dolgozókkal a közös célt dolgozták, és munkájukhoz a lendületet az egészséges szellem megerősödését a pártszervezet állandó segítségével adta.

Telefonbeszélgetésünk végén mi még annyit kívánunk az Aknamélyítő Vállalat dolgozóinak, hogy 1956-ban, a második ötéves terv első évében még nagyobb eredményeket érjenek el. Hiszen közös összefogással... közös célt dolgoznak.

Még mindig a fürdő...

A fürdőben, ahol a Ferenc- és Ernő-bánya dolgozói tisztálkodnak már hosszú idő óta tíz-tizenkét tus használhatatlan. Amikor valamennyi jó volt, akkor is előfordult, hogy 10-15 percet várni kellett egy-egy dolgozónak, míg sikerült rá a fürdőbent. Amióta viszont tizenkét emberrel keve-

sebb fürdhet egyszerre. tühetetlenül nagy a zsúfoltság. Legtöbbször annyira megtelek, az öltöző, hogy szinte mozogni sem lehet. A lakótelep kezelőség vezetőjének, H. Kovács elvtársnak módjában áll ennek a lehetetlen állapotnak a megszüntetése.

Fülöp József